

Meer dan een decennium geleden is een oud-oom van mij getroffen door schizofrenie, hij was al ouder dan 50 en had kinderen en klein-kinderen. Omdat zijn relatie met zijn kinderen door de langzaam komende problematiek te maken met deze stoornis van hem grotendeels vervreemd waren moest hij vanuit Amsterdam bij mijn moeder verblijven, hier kreeg hij ruzie met mijn moeder en zuster en had een kennis een kamer voor hem geregeld in een voormalige basisschool waar zijn zoon óók woonde. Zijn relatie met mijn moeder werd zo slecht dat zij hem nooit meer wou zien, hij woonde naast zijn zoon, maar ik was de enige die bij hem op bezoek kwam en omdat ik mij veel zorgen om mijn oud-oom maakte kwam ik elke dag bij hem om bezoek, hij vertelde mij over hoe hij dacht dat zijn zoon en buurman hem bespioneerde en dat er overal verstopte cameras in zijn huis zaten. Ik belde zijn huisarts en vertelde over de zorgen die ik had, zij vertelde mij "uw oud-oom kan alleen geholpen worden als hij een gevaar voor zichzelf of voor anderen was" en de proces om hem überhaupt alleen gezien te laten worden door specialisten duurde maanden.

Uiteindelijk ging het heel snel achteruit met hem, hij kon niet meer in zijn eigen woning verblijven, mijn moeder begon weer met helpen omdat ik haar had overtuigd dat zijn eigenaardigheden door een stoornis kwamen en hij kreeg een afspraak bij Lentis, maar moest een paar maanden wachten. Hij moest uit zijn eigen huis vertrekken en kon toen bij zijn oudste zoon (die 2 straten verderop woonde) en zijn vrouw verblijven.

Na een paar nachten werd mijn oud-oom wakker en begon als een klein kindje te spreken, hij vroeg naar zijn moeder. Mijn oud-oom heeft een stok nodig om te wandelen en was zelf niet erg mobiel, maar die avond overmeesterde hij zijn (gespieerde en getrainde) zoon, rende 8 trappen naar beneden, en ging naakt over de straten mensen en automobielen aanvallen. Die avond werd hij door de ambulance direct naar een inrichting voor mensen met geestelijke gezondheidsklachten gebracht en nu wordt er al meer dan 10 jaar door deze mensen voor hem gezorgd.

Niet alleen duurde het vele jaren om mijn oud-oom te helpen, maar waren zij er jarenlang te laat bij omdat veel van zijn familieleden (waaronder ikzelf) constant werden geweigerd omdat hij zelf moest inzien dat er iets mis met hem was, maar als je schizofrenie hebt dan denk je niet dat er iets mis met jou is, jij denkt juist dat er iets mis met de wereld is en dat jij gezond bent.

Zijn gezondheid had vele malen beter kunnen zijn als er op tijd naar ons (zijn familie) was geluisterd, helaas was dit niet gebeurd.

Dit zijn de situaties die beter geholpen kunnen worden als er meer met vrienden en familie wordt gesproken en niet iedereen hypergeatomiseerd te benaderen.